

במדינה

עוז להביא את סיכסוכיה הספורטיביים לפני בית דין אזרחי.

דרכי אדם

השדה מעבר לגבעה

הבוקר היה בהיר ושטוף שמש. פחוגי מעברת תלפיות הירושלמית ניצנצו למר חוק, והאוויר ההררי היה קריר וריחני. שלמה אבגיל נמצא בדרכו ללישכת העבודה, כדי להרשם בה, כאשר ראה אשה עובדת את גדר התיל הנמוכה של המעברה, פונה ללכת לעבר הגבעה המוריקה, שמעבר לשדה.

לא היה שמץ של ספק: האשה הלכה ישר לעבר קווי הערבים, "עצרי!" האשה החישה את צעדיה. שלמה רץ בעקבותיה, צעק בקולי קולות. גם היא פרצה במרוצה.

אשה זקנה ומכוערת. עזרא גורני שוא את אשתו. הוא כבר היה בן 55, ואף על פי כן רצה כי יהיה לו בן, אשר יאמר קדיש לאחר מותו. בשבתו על כוס עראק במסבאה הקטנה בקירבת המעברה, היה עזרא מתלונן לפני ידידיו כי אשתו זקנה ומכוערת, גדולה ממנו בשבע שנים. לאחרונה פגש הוא בנערה צעירה, רצה לשאת אותה לאשה. היא תיתן לו יורש.

עזרא לא אהב לשוב אל הפחון הקטן שלו. המקום היה אפל ומוזנח. תרנגולת התהלכה על הריצפה המאובקת, קיפצה על המיטות הפרועות, חיפשה פירורים. הוא רחל חיו חיים עלובים אלה זה ארבע שנים — מאז בואו מעיראק.

חלפו שבועות רבים של חוסר עבודה. בני האדם היו מזוהים ואכזריים, והחיים היו מרים. "בחורף דומה המעברה למקרר — ובקיץ היא הופכת לתנור", היה אומר עזרא מובן מאליו כי רחל היתה אשמה בכל. הוא היה שופך עליה את כל מרי ליבו, מכה אותה ללא רחמים, מלחה את המהלומות במילים: "הלואי שהערבים יירו בך!" היתה זאת הקללה החביבה עליו ביותר.

המזונות נראים יפה. יום השישי שעבר לא היה שונה מכל שאר הימים. לאחר הצעקות והמהלומות הרגילות, עזב עזרא את הפחון והלך לעבודה: הוא עבד כבנאי. רחל נשארה בפחון עם התרנגולת. באוונתה הדידהו המילים: "הלואי שהערבים יהרגו אותך!"

היא יצאה החוצה. בחוץ היה בהיר וטוב. מאחורי גדר התיל של המעברה השתרע שדה, ומאחוריו התנשאה גבעה מוריקה. היא ידעה כי הערבים ("הלואי שהערבים יהרגו אותך!") יושבים על הגבעה. בהש' חאה עם החיים הארוכים בפחון, נראה לה המוות קל ויפה. היא עברה את הגדר, צעדה לעבר הגבעה.

שלמה השיג את רחל, אחז בידה. רחל נאבקה כדי להשתחרר, להמשיך בדרכה אל הגבעה הירוקה. היא שנאה את שלמה מפני שהוא היה חזק ממנה ורצה לעצור בה: היא היתה כה זקנה ועייפה. היא ישרה על אבן וכבתה. המון סקרנים נאספו מסביב. רחל הביטה על סביבותיה, קמה ממקומה וחזרה בשקט לעבר המעברה.

החובה והצדק

הגננת לאה ויזר שלחה את הילדים הביתה. היא לא החמיצה משך תשעה החודשים האחרונים אף ישיבה אחת של

הארץ

תיירת אמריקאית מעוניינת להביר גבר, בעל מקצוע מתאים, בגיל 50—55 (מעריב).

מאיר לביא, ירושלים.
רצוי אחד מבני משפחתו של קר, לומבוס.

הטקס התקיים לפי כל הגיוניים המזרחיים (הארץ).

איתן שמיר, תל-אביב.
הנאספים ברכו זה את זה בברכות ילענדלנק ויחברתק.

(המשך מעמוד 8)

דברי חיוב על המדינה? ההיה נשפט ונענש גם או?

שאלה עקרונית ומפתיעה זו הוצגה הש' בוע על ידי נשיא בית-הדין הצבאי העליון, אלוף-משנה נחום שרמי, לתובע הצבאי הראשי, סגן-אלוף משה דוד. רקע השאלה: בירור עירעורו של סמל המשטרה הצבאית מרתה אהרן (העולם הזה 880, 877), שנידון על ידי בית-דין צבאי מחוזי לתשעה חודשי מאסר באשמת הסתה לירידה מן הארץ.

את בירור העירעור פתח סניגורו של מרתה, עורך-הדין החיפאי הגבוה והממושקף, אלימלך דוידסקו. דבריו של דוידסקו נסבו בעיקר על הנקודות הבאות:

● מרתה לא השתתף בכל ויכוח פומי בי. הוא רק נשאל שאלה והשיב עליה.

● אישור-פסקי-הדין עלול להוות תקדים מסוכן, לאלץ כל חייל לשקול כל מילה היוצאת מפיו בהיותו בעבודה, במטבח המחנה, או בבית-הקולנוע.

● התקנה הצבאית האוסרת הבעת-דיעה בפומבי חייבת להיבטל: היא נוגדת לזכות חופש-הדיבור, שהינה אבן-פינה בחוקת מדינת-ישראל.

הכרזה מתמיהה. התובע הצבאי שה' שייב לדברי דוידסקו, לא ניסה כלל להסתמך על החוקה הישראלית, אשר אינה קיימת בכתב. במקום זה ניסוף בגליון הטלס הזה (880), בו הופיע עירעורו של מרתה במלואו, הכריז: "כל העובדות שפרסמו בעיתונות היו מסולפות. מרתה רוצה בפרסומה, כדי שיוכל למצוא מקום-עבודה".

הכרזה זו התמיהה אפילו את השופטים הצבאיים. שאל אחד מהם, רביסרן חיים צדוק: "האם אתה חושב באמת כי פירסומה כזאת תעזור לו למצוא עבודה?"

מרתה עצמו ישב על הספסל הקדמי, הקשיב לדיונים בשקט, חיך בשמחה למשקע נאמו המצויין של עורך-הדין נוחימובסקי, אשר בא להגן עליו בשם הליגה-לזכויות האדם. הבעיות העקרוניות של חופש-הדיבור לא עניינו אותו ביותר. הוא — האדם הקטן שנדרס בגלגלי המכונה הגדולה הק' רוייה צבא — רצה רק לדעת אם יכלה את תשעה החודשים הבאים כאורח חופשי, או כאסיר בבית-סוהר צבאי.

בסיום ישיבת בית-הדין כבר היה ברור לו שכפות-המאונים נטו לצד החופש. הוא שלח מבט חם בסניגורו, לחש לאחד היוש' בים לידו: "אין דבר, אני בטוח כי יהיה טוב".

שערוריות

קלד חזק

השבוע נטשו עשרות כדורגלנים וחובבי ספורט את מגרש-המשחקים, עברו למרחב השטוח לא פחות של בית-המשפט המחוזי, תל-אביב, האזינו להתלסות של השופט יוסף למ, להוציא צרמניעה, האוסר לקבוצ באופן סופי את רשימת קבוצות-הכדורגל אשר ישתתפו השנה במשחקי הליגה וה' גביע. סיבת האיסור: כדורגלני בית-ר תל-אביב טענו כי הם קופחו ורומו בעונה הקודמת.

התרמית אירעה, לדברי אנשי בית-ר, בעת משחק ליגה שנערך בחיפה בין מכבי פתח-תקפה ומכבי חיפה (העולם הזה 845), נסתים בתוצאות 2:3 לטובת חיפה, הציל את הקבוצה החיפאית מיידה לליגה ב', הוריד במקומה לליגה ב' את בית-ר תל-אביב. המשחק היה, לדבריהם, מבויים: הפתח-תקפאים קיבלו הוראה מפורשת ל' הסגיד.

ביריה אחת. בית-ר עירערה על תוצאות-המשחק, טענה שהוא היה דומה יותר להצגת קירקס מאשר למבצע ספורטאי. אולם התאחדות-הכדורגל, בה ישבו נציגי הפועל ומכבי, שדגלו בעקרון ה"פיפט-פיפט" אפילו לא מצאה לנכון לדון בעירי עור. לבית-רים נותרה רק ביריה אחת: לפנות אל בית-המשפט.

התאחדות-הכדורגל הישראלית שתקה, לא השיבה כלל על הטענות שנגולו לפני כס' המשפט. ביריה היה קלף חזק ביותר: בתקנון איגוד-הכדורגל הבינלאומי נמצא סעיף קטן, כמעט בלתי-נראה, הסוקר להוציא מן האיגוד כל קבוצת כדורגל, שהרהיב

מחיר הקומסא 500 פרומה

אשרי הגפרור שנשרף תעלה להבה גדולה והצית להבות אשרי הלהבה שהציתה סיגריות לא בחיל לא בכוח ואף לא במוח לחיצה קטנה

אשרי הגפרור שנשרף תעלה להבה גדולה והצית להבות אשרי הלהבה שהציתה סיגריות לא בחיל לא בכוח ואף לא במוח לחיצה קטנה

המומחה

ב"מ מקצועי למכניקה עדינה, תל-אביב, רח' אלנבי 132 טל 62388. תקון עטים נובעים מציתים, כלי נגינה ומכונות כתיבה באחריות. קנייה מבחר גדול של עטים נובעים ומציתים

גלופת השער בגליון זה מבוצעת על-ידי

צינקוגרפיה גל-אור

תעשית גלופות — קו — רשת — צבעים

רחוב לילינבלום 9, תל-אביב, טלפון 4781

למכירה בהזדמנות

FACIT ESA-O
REMINGTON
ROYAL MAGIC

REMINGTON KMC

מכונת חישוב חשמלית
מכונת סיכום חשמלית
מכונת כתיבה עברית 18"
עם טבולטור אוטומטי
מכונת כתיבה עברית 11"
עם טבולטור אוטומטי

נא לרשום את מספר החדש של הטלפון שלי 5032

ברמות, תל אביב אלנבי 111